

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَىٰ عَلَىٰ مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ عَلَىٰ يَمِينِ الرَّحْمَنِ...

ADALET: HER HAK SAHİBİNE HAKKINI VERMEK

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Ey iman edenler! Allah için adaleti ayakta tutun, adil şahitler olun. Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi asla adaletsizliğe sevk etmesin. Adil olun; bu, takvaya daha uygundur. Allah’tan korkun. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Yönettikleri insanlara, ailelerine ve sorumlu oldukları kişilere karşı adaletle davrananlar, Allah katında nurdan hazırlanmış tahtlarda ağırlanacaklardır.”²

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimizin güzel isimlerinden biri de **الْعَدْلُ**’dir. Rabbimiz, mutlak adalet sahibidir. Adaletin yegâne kaynağıdır. O, bütün varlıklara adaletle muamele edendir.

Adalet, toplumu ayakta tutan en temel değerdir. Adalet, vicdanın sesidir; huzurun teminatıdır; güvenin dayanağıdır. Adalet, her hak sahibine hakkını vermektir. Aleyhimize de olsa hakkı üstün tutmaktır. Daima haklının yanında yer almaktır.

Kıymetli Müslümanlar!

Adalet, hayatın tüm alanlarına hâkim kılındığı zaman gerçek anlamını bulur. Mümin, her şeyden önce ailesine karşı adaleti gözetmelidir. Anne ve babasına, eşine ve çocuklarına şefkat, merhamet ve nezaketle davranmalıdır. Onlara kötü söz söylememeli, kalplerini kırmamalıdır. Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in, **“إِعْدِلُوا بَيْنَ آبَائِكُمْ”** “Çocuklarınız arasında adaletli davranın.”³ emrine uyarak evlatları arasında hiçbir konuda ayırım yapmamalıdır.

Mümin, sorumluluğu altındaki kişilere karşı adil olmalıdır. Onların haklarını korumalıdır. Alın terini yok saymamalıdır.

Mümin, ticaretinde adaleti elden bırakmamalıdır. Cenâb-ı Hakk’ın, **وَأَقِيمُوا الزُّنْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ** “Ölçüyü doğru yapın, eksik tartmayın.”⁴ ilahi ikazına bağlı kalmalıdır. Hiç kimseyi aldatmamalı, rızıkına haram bulaştırmamalıdır.

Mümin, toplumsal ilişkilerinde de adaleti gözetmelidir. Kendisi için istediğini kardeşi için de istemelidir. Eliyle ve diliyle hiç kimseye zarar vermemelidir.

Değerli Müminler!

Bugün, kadın, erkek, çocuk, yaşlı demeden masum insanları katleden zalimler, yeryüzünde adaletin temsilcisi olduğunu iddia etmektedirler. Son örneğini Filistin ve Gazze’de gördüğümüz gibi bunlar, ‘Dünyada adaleti sağlayacağız’ söylemiyle beldeleri, şehirleri, ülkeleri yaşanmaz hale getirmektedirler. Kendi çıkarları uğruna insani ve ahlaki bütün değerleri hiçe saymaktadırlar. İşlemiş oldukları tarifsiz zulümlerle, çıkardıkları büyük fitne ve fesatlarla nice acı ve gözyaşına sebep olmaktadır. Yeryüzünün düzenini bozan bu zalimleri Yüce Rabbimiz bizlere şöyle tanıtmaktadır: **“Onlara, ‘Yeryüzünde fesat çıkarmayın’ denildiğinde, ‘Biz ancak ıslah edicileriz!’ derler. İyi bilin ki onlar bozguncuların ta kendileridir. Fakat onlar anlamazlar.”**⁵

Aziz Müminler!

Şu gerçek unutulmamalıdır ki, dün olduğu gibi bugün de yeryüzünde adaleti, İslam’a gönülden bağlı müminler tesis edecektir. Yeter ki bizler, kaybolan adaleti dünyamıza yeniden hâkim kılmak için sorumluluklarımızı yerine getirmeye gayret edelim. Hayatımızın her alanında hakkı gözetelim. Hakikati dile getirmekten geri durmayalım. Kimden gelirse gelsin, kime yönelik olursa olsun zalimin karşısında, mazlumun yanında yer alalım. Geleceğe dair ümitlerimizi diri turalım. İlahi adaletin mutlaka tecelli edeceğine olan inancımızı asla yitirmeyelim.

Hutbemi bir ayet-i kerime mealıyla bitiriyorum: **“Biz, kıyamet gününde adalet terazileri kurarız; kimseye hiçbir şekilde haksızlık edilmez. Yapılanlar, bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu adalet terazisine getiririz. Hesap görücü olarak biz yeteriz.”**⁶

¹ Mâide, 5/8.

² Nesâî, Âdâbü’l-kudât, 1.

³ Ebû Dâvûd, Büyû’ (İcâre), 83.

⁴ Rahmân 55/9.

⁵ Bakara, 2/11,12.

⁶ Enbiyâ, 21/47.